

Försvarsdepartementet
Regeringskansliet
103 33 STOCKHOLM

Betänkandet En myndighet för alarmering (SOU 2013:33)

Ert dnr F2013/935/SSK

Sveriges Civilförsvarsförbund (Civilförsvarsförbundet) har visserligen inte beretts tillfälle att lämna synpunkter på betänkandet, men väljer ändå att göra det. I den verksamhet som Civilförsvarsförbundet bedriver är medborgarperspektivet alltid i fokus. Det gäller även detta remissvar.

Skydd och säkerhet, vilket alarmering i nöd- och krissituationer handlar om, är en del av det svenska samhällets välfärdsutmaningar. Dessa är av den arten och omfattningen att det behövs medvetna och hållbara strategier och lösningar som innebär att hela samhällets resurser används för att skydda och rädda liv och hälsa samt egendom och miljö. Detta behov gäller både vid de vardagshändelserna och vid de krishändelser som uppstår. En i akuta lägen skyndsamt och ändamålsenlig utlarmning av "blåljusfunktionerna" är synnerligen viktig. Samtidigt är det angeläget att hushålla med samhällets resurser. Därför är det nödvändigt att kunna överblicka alla resurser som finns för att utifrån behov och möjligheter använda dessa på ett väl avvägt sätt.

En sammanhållen alarmeringsfunktion för samtliga tjänster inom området som omfattas av det offentliga åtagandet, oavsett om det är staten eller kommunerna inkl. landstingen/regionerna som har ansvaret är, som Civilförsvarsförbundet ser det, en väsentlig del den helhetssyn på behov och möjligheter som behövs. Förmågan att använda *bela* samhällets resurser är nämligen gränssättande för samhällets förmåga att hantera händelserna. Därför bör regeringen överväga om inte andra adekvata resurser bör kunna nås via den sammanhållna alarmeringsfunktionen, även om de inte är frågan om ett offentligt åtagande. Ett sådant exempel är jourhavande präst. Civilförsvarsförbundet ser det därför som ofrånkomligt att systemledning och insatsledning hanteras i sammanhanget av varandra.

En sammanhållen alarmeringsfunktion bör regleras i lag. Däremot undandrar det sig Civilförsvarsförbundets bedömning vilken organisationsform denna ska ha. Överordnat detta är enligt förbundet nämligen primärt de hjälpbehövandes berättigade krav på tillgänglighet och funktionalitet samt medborgarnas intresse av fungerande och kostnadseffektiva lösningar. Dessutom måste hänsynen till medborgarnas integritet vara tillgodosett.

I likhet med samhällets krishanteringssystem bör alarmeringsfunktionen kännetecknas av ett underifrånperspektiv. Alla användbara resurser bör göras gripbara genom avtal och andra överenskommelser som lämpligen samlas i en resursbank som alarmeringsfunktionen bör ha ansvaret att hålla och uppdatera. Här bör finnas utrymme för adekvata resurser inom civilsamhället och i de privata strukturerna. Ett exempel på sådana resurser inom civilsamhället är de frivilliga resursgrupperna, FRG.

Postadress	Besöksadress	Telefon	Fax
Box 2034 169 02 SOLNA	Smidesvägen 12, våning 6 Solna	Tel vx: 08-629 63 60 Direkt: 08-629 63 75 Mobil: 070-647 60 95 E-post: anders.m.johansson@civil.se Hemsida: www.civil.se	08-647 63 83

Utredaren föreslår att funktionen Tjänsteman i beredskap (Tib) även ska finnas i kommuner och landsting. Civilförsvarsförbundet bedömer att en sådan funktion skulle underlätta att alla användbara och tillgängliga resurser verkligen tas tillvara. Hur funktionen däremot ska organiseras undandrar sig Civilförsvarsförbundets bedömning.

Civilförsvarsförbundets sammantagna slutsatser utifrån de aspekter som redovisats här blir att betänkandets slutsatser och förslag måste bearbetas ytterligare innan regeringen lägger förslag om en utvecklad alarmeringstjänstfunktion i samhällets regi.

CIVILFÖRSVARSFÖRBUNDET

Anders M. Johansson
Generalsekreterare